

РЕШЕНИЕ

№ 21926

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 26.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1580** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на “БОЯНА – МГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Т. Я. - Б., срещу Решение № 1040-21-29/15.01.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 33554/08.11.2023г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град. Със същото разпореждане е прието, че декларирана злополука с вх. № 5101-21-865 от 09.10.2023г. от осигурената Е. С. С., осъществена на 28.08.2023г. се приема за трудова по чл. 55, ал. 2 от КСО.

С жалбата се иска отмяна на решението по съображения за незаконосъобразност и неправилност. Релевират се доводи, че не са налице изискуемите кумулативно предпоставки за да се приеме, че декларирана злополука за трудова, тъй като механизмът не бил изяснен и комисията е била в обективна невъзможност да установи по безспорен начин, че съставът на чл. 55 от КСО е осъществен. Разпореждането било издадено при неизяснени обстоятелства по настъпилия пътен инцидент. В протокола за ПТП липсвало указване на посока на движение. На следващо място жалбоподателя намира противоречие във връзка с часовете на настъпване на инцидента и часът на осъществяване на прегледа от спешна медицинска помощ. Излагат се и съмнения по отношение на законосъобразността на издадените болнични листове. Искане се съда да отмени решението, както потвърденото с него разпореждането, издадено от длъжностно лице като неправилно и незаконосъобразно. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която поддържа жалбата по подробно посочените аргументи в нея. Претендира присъждане на разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. Б. оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи излага в представените писмени бележки от 30.09.2024г.

В съдебно заседание заинтересованата страна Е. С. С., представлявана от адв. Ж. оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София град, III отделение, 78-ми състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Е. С. е работила по трудов договор № 155/11.05.2023г. с осигурител „Б.-МР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес по месторабота офис В., на длъжност „организатор туризъм“.

На 28.08.2023 г. около 17.10 ч., след приключване на работния ден, Е. С. тръгнала от работното си място – офис, находящ се в [населено място], КК „Чайка“, [улица], към основното и място за живеене, управлявайки личния си автомобил. Около 17:16 часа на Главен път 1-9, след спирка „Майстор М.“, настъпило ПТП, при което тя претърпяла травма на главата. В 17:31 часа другият участник е ПТП се обадил на тел 112 от тел. [ЕГН] и съобщил, че е станало ПТП с материални вреди. Малко по-късно се обадил от същия телефон и казал, че другата участничка в ПТП се чувства зле и има съмнение за комозио(справка на л. 166 и съдържание на приобщения по делото диск, съдържащ информация за обажданията). На място са изпратени полиция и линейка. В представения констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 28.08.2023г. на дежурен екип при Пето РУ при ОД на МВР-В., за време на посещение мястото на злополуката бил посочен час 17:47 ч. и в същия бил описан механизма на пътно-транспортното произшествие. Вследствие на пътно-транспортното произшествие Е. С. получила травма на главата. Това било установено от медицински специалист по спешна медицинска помощ и потвърдено след извършен преглед в МБАЛ „Света Анна – Варна“ АД, където била прегледана на същата дата за времето от 18:27 до 19:18 часа. Направена е рентгенография на черепа, като не са установени счупвания. Изписана е със становище, че към момента не се налага хоспитализация, като при нужда се препоръчва нова консултация с неврохирург.

Впоследствие С. потърсила медицинска помощ, заради оплаквания от главоболие, отпадналост, тремор и неспокоен сън. Въз основа на направление от 11.09.2023г.(л 153) били извършени прегледи от невролог на 12.09.2023г., 13.09.2023г., 21.09.2023г., поставена диагноза „мозъчно сътресение“ и изписано медикаментозно лечение(амб.листове на л. 143-147).

Предвид състоянието на С., първоначално били издадени 2 броя болнични листове № E20230733610/29.08.2023г. и E20230733620/04.09.2023г. с посочена диагноза S00.0-повърхностна травма на окосмената част на главата. Впоследствие, след нови прегледи при невролог(л. 144-145 и 147), същите били анулирани и на тяхно място от личния лекар и били издадени болничен лист № E20230733632, издаден на 11.09.2023 г. от ЕТ АИП за П. д-р Е. М., с посочена диагноза 806.0-“мозъчно сътресение”, болничен лист № E20230733633, издаден на 13.09.2023 г. от ЕТ АИП за П. д-р Е. М., с посочена диагноза 806.0-“мозъчно сътресение” и болничен лист № E20232200388, издаден на 13.09.2023г. от ЕТ АИП за П. д-р Е. М., с посочена диагноза

Б06.0-“мозъчно сътресение”.

В едногодишния срок по чл. 57, ал. 2 от КСО, пострадалата Е. С. С. подаде Декларация с вх. № 865/09.10.2023г. (л.52). за злополуката по повод на травматично увреждане, като в изпълнение на правомощието по чл. 7, ал. 1 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки и чл. 58, ал. 1 от КСО, ръководителят на ТП на НОИ-С. град разпоредил извършването на разследване на декларираната злополука със Заповед № 1015-21-226/19.10.2023г./л.82/.

В хода на разследване на злополуката, комисията е събрала следните доказателства: Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 28.08.2023 г. /л.54/ при Пето РУ при ОД на МВР-В.; обяснение от Е. С. С. /л.53/; фиш за спешна медицинска помощ-филиал В. от 28.08.2023г. /л.55/, с отбелязан час 17.45 ч.; лист за преглед на пациент № 004933/28.08.2023 г., издаден от д-р Я. Шейх-О., МБАЛ „Света Анна-Варна” АД /л.56/; допълнителен лист към листа за преглед, издаден от д-р Е. Х.; резултат от образно изследване от 28.08.2023 г., проведено в МБАЛ „Света Анна-Варна” АД /2 бр. л.57-59/; болнични листове № № Е20230733633 /л.60/; Е20232200388 /л.60/, както и документи, представени от осигурителя: Трудов договор № 155/11.05.2023 г. /л.36/; Длъжностна характеристика за длъжността “организатор пътувания” /л.37-38/; извадка от книга за начален инструктаж /л.39-42/; обяснение от М. Т. Я.- Б. /л.43/; заповед за прекратяване на трудово правоотношение /л.44/; болничен лист № Е20230733610 за периода 29.08.2023 г.- 04.09.2023 г., издаден на 29.08.2023 г. от ЕТ АИП за П. д-р Е. М., с диагноза Б00.0-“повърхностна травма на окосмената част на главата” /л.46/; и болничен лист №Е20230733620 за периода 05.09.2023 г.-11.09.2023 г., издаден на 04.09.2023 г. от ЕТ АИП за П. д-р Е. М., с посочена причина общо заболяване, с диагноза Б00.0-“повърхностна травма на окосмената част на главата” /л.48/.

Заключението на комисията за резултатите от извършеното разследване на злополука е обективизирано в Протокол №71/31.10.2023г./л.29/, като в него са обективизирани място и време на злополуката, начин на увреждането и материалният фактор, причинил увреждането и т.н.

Въз основа на представените доказателства длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е издало Разпореждане № 33554 от 08.11.2023 г. /л.26/, с което претърпяното от Е. С. С. здравословно увреждане е прието за трудова злополука по чл.55, ал.2 от КСО.

Срещу така издаденото разпореждане е постъпила жалба от осигурителя „БОЯНА – МГ“ ЕООД.

С Решение № 1040-21-29/15.01.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град /л.12-17/ административният орган е приел жалбата срещу Разпореждане № 33554 от 08.11.2023 г. за неоснователна. За да остави жалбата без уважение административният орган изложил следните аргументи: Извършена била повторна проверка в Досие № 33554 от която било установено, че от осигурителя, в ТП на НОИ С.-град с вх. №Р 14-21-000-00- [ЕГН]/30.08.2023 г. и с вх. №Р 14-21-000-00-[ЕГН]/08.09.2023 г. са подадени болнични листове № № Е20230733610 и Е20230733620 обхващащи периода от 29.08.2023г. -11.09.2023 г. При проверка на наличните данни в Електронен регистър на болничните листове и решенията по обжалването им /ЕРБЛРО/ и Интегрираната система за електронен обмен на документи и данни /ИСЕОДЦ/ било установено, че горепосочените болнични листове били анулирани, като на тяхно място били издадени № Е20230733632, издаден на 11.09.2023 г. от ЕТ АИП за П. д-р Е.

М., с посочена диагноза 806.0-“мозъчно сътресение”, болничен лист № Е20230733633 за периода 29.08.2023 г.-11.09.2023г., издаден на 13.09.2023 г. от ЕТ АИП за П. д-р Е. М., с посочена диагноза 806.0-“мозъчно сътресение” и болничен лист № Е20232200388, издаден на 13.09.2023г. от ЕТ АИП за П. д-р Е. М., с посочена диагноза Б06.0-“мозъчно сътресение”. Те не били обжалвани от дружеството „БОЯНА – МГ“ ЕООД и удостоверявали обстоятелства задължителни за всички, като окончателно установени, което им придавало обвързваща сила и позволявало на лицето да ползва съответните осигурителни права.

Посочено е, че в протокола, в който са обективирани резултатите от извършеното разследване на злополуката се съдържат достатъчно данни относно начина на увреждане и материалния фактор причинил увреждането, като е изтъкнато, че от всички доказателства по делото безспорно се установява, че е изпълнен фактическия състав на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО за приемане на злополуката за трудова. Акцентирано е върху обстоятелството, че в състава на комисията по разследване на злополуката е участвал и представител на осигурителя „БОЯНА-МГ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] - управителят на дружеството, който е подписал протокола, с което е удостоверил, че е запознат с неговото съдържание и приема за безспорно установени направените в него констатации. Заключено е, че след приключване на разследването и преценката на събраните данни и доказателства в тяхната съвкупност правилно и обосновано е постановено Разпореждане № 33554 от 08.11.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което претърпяната от Е. С. С. злополука е приета за трудова по смисъла на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО.

По делото е приобщена административната преписка. В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя допълнително са приобщени доказателства по делото, както следва: Писмо, изх. № 1466-1/29.05.2024г. от МБАЛ „Св. Анна – Варна“ АД, ведно с приложено заверено копие на страници от журнал за прием на пациенти в спешен кабинет, лист за преглед на пациент в Спешно отделение, допълнителен лист за преглед, CD с образни изследвания и резултати /л.115-132/; Писмо от 5 РУ при ОДМВР рег. № 460000-8229/03.07.2024г., ведно с заверено копие на АУАН, заверено копие на НП, заверено копие на констативен протокол при ПТП с пострадали лица, снимки /л.132-138/; Писмо от ЕТ АИП д-р Е. М., ведно с медицинско досие на С., свързано със злополуката /л.140-162/.

Описаните доказателства по преписката съдържат противоречия единствено за часа на ПТП и за вида на получените травматични увреждания от С.. За останалите факти описаните писмени доказателства са непротиворечиви и взаимно допълващи се и съдът ги приема и кредитора .

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Депозиранията жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-29/15.01.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган. Предвид представената Заповед №

1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, потвърденото с решението разпореджане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Решението на директора на ТП на НОИ С. - град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. За резултатите от разследването е съставен протокол, съобразно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, съдържащ данните по чл. 10, ал. 1 от НУРРОТЗ.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в т. ч. и трудова злополука), като работещо по трудово правоотношение с осигурителя „БОЯНА – МГ“ ЕООД. Жалбоподателят, както и ответникът не оспорват факта, че заинтересованата страна е претърпял инцидент, свързан с травматично увреждане, т.е. налице е условието за внезапно увреждане на здравето.

Основният спор е налице ли е функционална връзка между условията на труд и причиненото увреждане, т.е. увреждането да е станало по време на работа, във връзка или по повод извършваната работа.

Определение на понятието трудова злополука като осигурен социален риск дава разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от КСО, съгласно която трудова злополука представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапно увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

От друга страна съгласно чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до: 1. основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер; 2. мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден; 3. мястото за получаване на възнаграждение.

Иначе казано, законодателят е приравнил на трудова злополука и уврежданията, станали не при непосредственото изпълнение на работата. Тази правна фикция за наличието на трудова злополука е възприета, тъй като самото отиване и връщане до

работното място съобразно обичайно необходимото време за пътуване и по обичайния маршрут, се обхваща от общата формула "увреждане по повод на работата". В тази връзка, за да бъде изпълнен фактическият състав на тази разпоредба е необходимо да е налице внезапно увреждане на здравето, което да е настъпило по време на придвижването на осигуреното лице при отиване до или връщане от работното място, като придвижването трябва да бъде по обичайния път от мястото на живеене до работното място и обратно.

В закона няма изискване злополуката да е станала преди или след работното време и в какъв срок от началото и края му. Времето на настъпване на инцидента, след като са налице предпоставките на чл.55, ал.2 от КСО, не се явява елемент от фактическия състав на правната норма, определяща дадена злополука като "трудова". В закона няма изискване злополуката да е станала и при обичайния начин на придвижване.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че настъпилото внезапно увреждане на здравето не е настъпило при и по повод извършваната работа, поради което не е налице трудова злополука. В случая, от събраните доказателства по делото се установява наличието на всички кумулативно изискуеми предпоставки за квалифициране на процесната злополука като трудова – внезапно увреждане на здравето на осигурено лице, настъпило в резултат на съществуваща функционална връзка с изпълняваните трудовите функции, довело до неблагоприятен резултат - временна неработоспособност.

Съдът приема за доказано, че злополуката е настъпила след приключване на работния ден, когато С. тръгнала от работното си място към основното си място за живеене, по времето и начина описан от нея, както и в представената декларация и протокол от извършено разследване за осъществена трудова злополука. Вследствие на осъществено пътно – транспортно произшествие Е. С. получила травма на окосмената част на главата и мозъчно сътресение, т.е. внезапно увреждане на здравето.

За станалото произшествие по делото има безспорни данни, съдържащи се в акта за установяване на административно произшествие, протокол за ПТП, наказателно постановление, снимки от ПТП, приложени по делото като част от административнонаказателната преписка по случая.

В случая спор между страните поражда удостовереният в административнонаказателната преписка час на настъпване на ПТП. Посочено е в акта и наказателното постановление, че същото е настъпило в 19:18 часа на 28.08.2023г., а в протокола за ПТП – че произшествието е посетено в 17:47 часа.

Съдът взе предвид, че законодателят в разпоредбата на чл.55, ал.2 от КСО не е поставил като необходими елементи от фактическия състав на настъпване на трудовата злополука досежно критерия за времето на ПТП. От гледна точка на закона е ирелевантно, дали същото е настъпило в 17:10 часа, дали е станало в 17:47 часа както е обективизирано в представения по делото Протокол за ПТП или в 19:18 часа. От значение е единствено връзката на травмата с трудовото правоотношение на работника – дали е станало по време или във връзка с него.

Разминаването в часовете е обяснимо предвид характера на различните актове, в които е отразен часа. В акта и наказателното постановление би следвало да се посочи часа на ПТП. В протокола за ПТП – часа на посещенията на произшествието от полицията. В случая, предвид отразеното в протокола, че произшествието е посетено в 17:47 часа, като се отчете и обстоятелството, че е необходимо време да се повика дежурен екип на Пето РУ при ОДМВР – В. и Спешна медицинска помощ, е ясно, че в

акта и наказателното постановление е сбъркан часа на произшествието – то е станало преди часа, посочен в протокола за ПТП – преди 17:47 часа, което съответства на заявления от С. приблизителен час.

Този извод на съда се потвърждава и от часовете, отразени в Журнала за прием на спешни пациенти на МБАЛ Света А. – В.(на гърба на л. 121). От него се изяснява, че С. е прегледана в спешния кабинет по повод травма при ПТП, като е постъпила в 18:27 часа и е напуснала в 19:18 часа. Той се установява безспорно от записите в представения пред съда диск на обажданията на тел. 112, които установяват, че първото обаждане е в 17:31 часа. Описаните доказателства установяват, че произшествието е станало между края на работния ден на С. 17:00 и часа, в който полицията е посетила произшествието – 17:47 часа, по точно около 17:31 часа, а не както е записано в акта и наказателното постановление – 19:18 часа.

Що се отнася до часа във фиша за оказаната спешна медицинска помощ, той удостоверява часа на пристигане на линейката и оказване на помощ на пострадалата. Очевидно е, че това е станало след произшествието, доколкото се изисква време за уведомяване органите и за пристигането им на мястото.

По отношение на това, че С. е посочила час на произшествието 17:47 часа, очевидно е, че е заявила приблизителен час, който е взела от протокола за ПТП, доколкото е нормално да не си спомня точния час на произшествието, при претърпяно ПТП с травма на главата.

Относно понятието обичаен път при отиване или при връщане от работното място, при липсата на законова дефиниция, се налага тълкуването, кой път обикновено избира лицето за да се придвижи от мястото си на живеене до местоработата и обратно. В случая нищо не опровергава твърденията на С., че произшествието е станало при прибирането ѝ от работа, след приключване на работния ден в 17:00 часа и приблизително малко преди часа, отразен в протокола за ПТП. Що се отнася до часа, посочен в акта и НП, той очевидно не съответства, както на данните от протокола, така и на тези в медицинския журнал и не се приема от съда. Очевидно се касае за грешка в тези документи.

На следващо място, неоснователно е и възражението, че в разпореждането по чл. 60, ал. 1 от КСО, респ. в решението на директора на ТП на НОИ- С., е обоснован извод за наличие на трудова злополука в противоречие с анулирани болнични листи, в които, като диагноза било записано „повърхностна травма на окосмената част на главата“, а причина за издаването им било посочено „злополука- нетрудова“. Следва да се отбележи, че по делото е безспорно установено, че С. е претърпяла травма вследствие на произшествие на 28.08.2023г., между 17:00 и 17:47 часа. Всички доказателства са водят до този извод. В протокола за ПТП е записано, че е претърпяла травма на врата и главата, вследствие на ПТП. Същото обстоятелство е отразено в акта и наказателното постановление, в епикризата от прегледа в Спешен кабинет на МБАЛ „Света А.“- В.(л. 121-на гърба) и във всички издадени болнични листове и амбулаторни листа. Категорични данни за произшествие с пострадала жена и възможна диагноза – „сътресение на мозъка“ се съдържат в третия файл на диска със записи от тел 112. Чува се как водачът на другото ППС обяснява, че от произшествието е пострадала жена, която не се чувства добре и се опасява от сътресение на мозъка.

Фактът, че във връзка със състоянието на С. първоначално са издадени два болнични листове с посочена диагноза „травма на окосмената част на главата“, които след това

са анулирани и са издадени нови с диагноза „мозъчно сътресение“ не променя факта, че е установена злополука, довела до увреждане на здравето ѝ, станала при прибиране от работа на 28.08.2023г., а има отношение единствено към характера на увреждането, което е получено. Вярно е, че в първоначално издадения болничен лист е отразена само диагноза „Повърхностна травма на окосмената част на главата“ и код, съответстващ на нетрудова злополука, а във издадения след анулирането му – диагноза „мозъчно сътресение“. В тази връзка следва да се отбележи, че болничните листове са акт на органите на медицинската експертиза по чл. 103, ал. 1 от Закона за здравето /33/ за установяване на настъпила временна неработоспособност, които освен характера на медицинско заключение, имат и белезите на индивидуален административен акт, които може да бъде обжалвани по реда на чл. 112 от ЗЗ, като в случая липсват данни за тяхното обжалване.

Съгласно чл. 22 от Наредбата за медицинската експертиза, при злополука лекуващият лекар/лекарят по дентална медицина определя вида ѝ – трудова или не, според данните от анамнезата и неговите лични констатации, като задължително вписва в амбулаторния лист часа, мястото и обстоятелствата на злополуката. При съмнение за трудова злополука в болничния лист се вписва: "За доказване с разпореждане на ТП на НОИ".

Съдът взе предвид и това, че болничният лист има материална доказателствена сила само относно юридическият факт на временна нетрудоспособност на осигурено лице, който факт е правопораждащ за упражняване субективното право на ползване на отпуск за временна нетрудоспособност / арг. чл. 6 от Наредбата за медицинската експертиза/. Болничният лист не установява фактът дали една настъпила злополука е трудова или не, доколкото това се решава от органите на НОИ по реда на чл. 55 и сл. от КСО. За случаите на травматично увреждане, решението, дали да се признае за трудова злополука или не се взема от длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт(чл. 60 от КСО), а не от органите за медицинска експертиза на работоспособността.

Органите на медицинската експертиза, съгласно чл. 13 от Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ), с издаваните от тях болничните установяват причинната връзка между увреждането и настъпилата временна неработоспособност, а не провеждат разследване относно злополуката. Реквизитът в бланката на болничен лист "причина за неработоспособността" в случай на злополука не обвързва работодателя, ТП на НОИ или съда. Тя има характера на становище на органи с медицинска компетентност, базирано на собствени констатации и от анамнезата /сведенията на пациента и негови близки / - арг. чл. 22 от Наредбата за медицинската експертиза.

Съгласно чл. 113, ал. 3 от ЗЗ, решенията на органите на медицинската експертиза, които не са обжалвани или редът за обжалването им е изчерпан, са задължителни за всички лица, органи и организации в страната. От това следва, че дружеството жалбоподател, който е осигурител на С. е пропуснал възможността да обжалва болничните листове, с чието съдържание не е съгласно. С тези болнични се установява фактът за призната по съответния ред неработоспособност на С. за периода на неанулираните болнични.

За пълнота, съдът намира, че няма никакви основания да се отхвърли диагнозата в представените неанулирани болнични листове. Тя е поставена от компетентно лице – лекар, на база наблюдение на състоянието и оплакванията на пациент, претърпял

доказана травма на главата и не са налице никакви доказателства, които да оборват отразеното в болничните листове, които при това не са оспорени по съответния ред. Действително, в началото е поставена по-лека диагноза на пострадалата, но е предписано наблюдение на състоянието ѝ и при необходимост – консултация с невролог. Именно след потърсена от нея помощ от невролог, на база на развитие на оплакванията и преглед е поставена по-тежката диагноза – сътресение на мозъка и е предписано съответно лечение. Връзката на тези оплаквания с установената травма на главата по време на произшествието се установяват на база всички медицински документи. Във всички тях е посочено, че С. вследствие на произшествието е получила болки в главата – в документите от спешен кабинет и във всички останали епикризи. В епикризите последващи първата епикриза са описани и нови симптоми – световъртеж, болки във врата, треперене на ръцете, главоболие. Навсякъде е отразено, че симптомите са се появили след претърпяното ПТП. От което следва, че състоянието на С. се е влошило и след потърсена медицинска помощ на база преглед от специалист и наблюдение на състоянието и оплакванията на пациента е поставена окончателната диагноза, която правилно е приета от органите по чл. 60 от КСО.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че органите за медицинска експертиза, в случая – личния лекар на С., няма право да анулира болничните, които е издала. Това е допустимо по реда на чл. 54 от Наредбата за медицинската експертиза: *„Чл. 54. (1) Органите на експертизата, издали неправомерно болнични листове, имат право сами да ги анулират до изплащане на обезщетения по тях, при условие че осигуреният не възразява.*

(2) След изплащане на обезщетението обжалванията и възраженията от заинтересуваните лица и органи се правят по реда на чл. 112 от ЗЗ“.

В случая органът е приел, че е издал болничен с неправилна диагноза и го е анулирал сам, като е издал нов, с поправена. В случая не е налице хипотезата на чл. 9, ал. 4 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, тъй като е направен преглед от личния лекар на С., което е удостоверено с представена по делото епикриза. Няма пречка за издаване на болнични листове в този случай по реда на чл. 9, ал. 5 от НМЕ, тъй като издадените въз основа на тези прегледи болнични са анулирани по реда на чл. 54 от КСО.

От изложеното следва, че не са налице нищожни болнични листа, на които се е позовал органът по чл. 60 от КСО. Те са издадени от компетентен орган по чл. 3 от НМЕ, в законовата писмена форма по чл. 4 от НМЕ, съдържат изискуемата информация и реквизити и не са налице пороци, които да доведат до нищожност на актовете.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице сочените от жалбоподателя основания за отмяна на обжалвания акт. Той е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбаа срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143 от АПК жалбоподателят дължи на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Размерът на възнаграждение, което съдът съобрази с фактическата и правна сложност на делото, с обема на доказателствения материал и участието на представител на ответната страна в производството.

Воден от горното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “БОЯНА – МГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Т. Я. - Б., срещу Решение № 1040-21-29/15.01.2024г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 33554/08.11.2023г. на длъжностно лице на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА “БОЯНА – МГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ответника ТП на НОИ - С. град разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: